

دانشمند برجسته "بهاء‌الدین عاملی" معروف به "شیخ بهایی" (953 ق)

شیخ بهاء‌الدین محمد عاملی معروف به شیخ بهایی از شاگردان شهید ثانی و یکی از علمای بزرگ شیعه و از افتخارات جهان اسلام می‌باشد.

شیخ بهاء‌الدین محمد عاملی معروف به شیخ بهایی از شاگردان شهید ثانی و یکی از علمای بزرگ شیعه و از افتخارات جهان اسلام می‌باشد. وی در سال 953 قمری در بعلبک لبنان به دنیا آمد و در طول حیات پر بار خویش، مسافرت‌های زیادی به نقاط مختلف جهان داشت و از محضراتی در رشته‌های گوناگون استفاده نمود. شیخ بهایی در بسیاری از علوم مانند هیئت، نجوم، ریاضیات، تفسیر قرآن، فقه، اصول، علم حدیث، ادبیات فارسی و عربی، طب و مهندسی متبحر بود و در تمامی آن‌ها کتبی را به رشته‌های تحریر در آورد. وی اولین کسی است که یک دوره فقه غیر استدلالی به زبان فارسی نوشت. از صفات بارز شیخ بهایی بی‌اعتنایی به دنیا و دوری از ریاکاری است که با وجود داشتن مقامات بالای علمی و مناصبی چون شیخ‌الاسلامی، به سویی علایق مادی گرایش پیدا نکرد. از شاگردان او می‌توان به ملاصدرا، ملا محمد تقی مجلسی و محقق سبزواری اشاره نمود. شیخ بهایی ده‌ها اثر ارزنده از خود به جای گذاشته است که: کشکول، اسرار البلاغه، اثنی عشرتات خمس، أربعین حدیث، جامع عباسی، عین الحیوة، بحرال حساب و... از آن جمله‌اند. آثار علمی و مهندسی شیخ بهایی را می‌توان در جای‌جای اصفهان مشاهده نمود. شیخ بهایی در 12 شوال 1030 قمری پس از یک بیماری چند روزه به سرای باقی شتافت و در مشهد مقدس به خاک سپرده شد.